

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานป้องกันและบรรเทา
สาธารณภัยของเทศบาลนครสงขลา
อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา

Public Opinion on the Disaster Prevention and
Mitigation Operations of Songkhla City Municipality,
Mueang Songkhla District, Songkhla Province

กรณัณณัฐ ชนะชนม์¹

Kornphanat Chanachon

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลนครสงขลา อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ประชากรที่ศึกษาคือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลนครสงขลา อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา จำนวน 59,296 คน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 398 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณของ ทาโร ยามาเน่ เครื่องมือการวิจัยคือ แบบสอบถามมีลักษณะแบบ

¹ นักวิชาการอิสระ

มาตราส่วนประมาณค่า สถิติวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที (แบบ Independent samples) การทดสอบค่าเอฟ (F-test -one way ANOVA) และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe/)

ผลการศึกษาพบว่า 1) ประชาชนในเขตเทศบาลนครสงขลา มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลนครสงขลา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านความสะดวก รวดเร็ว และทันเวลา รองลงมา ด้านความสอดคล้องเหมาะสมกับความต้องการ ด้านความเสมอภาคและเป็นธรรม ด้านความครบถ้วนเพียงพอและด้านความเพียงพอเหมาะสมของการช่วยเหลือ ตามลำดับ และ 2) ประชาชนที่เพศ ระดับการศึกษาและอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลนครสงขลา ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: การดำเนินงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย, เทศบาลนคร

Abstract

The research purposes were to study and to compare the public opinion on the disaster prevention and mitigation operations of Songkhla City Municipality, Mueang Songkhla District, Songkhla Province; classified by the personal factors. The target population was the people lived in area of Songkhla City Municipality, Mueang Songkhla District, Songkhla Province

59,296 people; the sample group was the 398 people, determined by the Taro Yamane's formula. The research instrument was the estimate rating scale questionnaire. The data analysis statistics were the percentage, mean, standard deviation, t-test (Independent samples), F-test (one way ANOVA), and pair different test by the Scheffe' method.

The research findings were: 1) The people lived in Songkhla City Municipality had the opinion on the opinion on the disaster prevention and mitigation operations of Songkhla City Municipality found the overall was at high level; the descending mean were: the convenience, speed, and timeliness aspect, followed by the aspect of consistency and appropriateness with needs, the equality and fairness aspect, the completeness and sufficiency aspect, and the sufficiency of assistance aspect, respectively; and 2) The people with different genders, education levels, and occupations had the opinion on the disaster prevention and mitigation operations of Songkhla City Municipality did not different.

Keywords: disaster prevention and mitigation operations, City Municipality

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 284 ตราพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ซึ่งมีเนื้อหาสาระในการกำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกัน โดยรัฐได้พยายามถ่ายโอนภารกิจที่รัฐดำเนินการอยู่หลายประการให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เหมาะสมกับภารกิจที่ได้รับมอบหมาย การพัฒนาประเทศที่ผ่านมามีลักษณะการบริหารแบบรวมศูนย์อำนาจไว้ที่ส่วนกลาง เพื่อความมั่นคงและความสะดวกในการบริหารงาน และด้วยเงื่อนไขและข้อกำหนดอันเนื่องมาจากระบบโครงสร้าง ระบบงบประมาณ บุคลากร และศักยภาพในการดำเนินงานของการบริหารงานแบบรวมศูนย์ทำให้การดำเนินการต่างๆ ของรัฐบาลไม่อาจตอบสนองความต้องการที่หลากหลายของประชาชนในด้านการบริการและการอำนวยความสะดวกได้ ดังนั้น จึงเกิดแนวความคิดในเรื่องการกระจายอำนาจการบริหารการปกครองให้ประชาชนในท้องถิ่นเพื่อแบ่งเบาภาระหน้าที่และความรับผิดชอบของรัฐบาล และเพื่อให้การดำเนินการให้บริการและอำนาจการดำเนินงานต่างๆ สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง ทัวถึง และรวดเร็ว และประการสำคัญอีกประการหนึ่ง เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองตามระบอบประชาธิปไตย

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ได้บัญญัติใน มาตรา 249 ภายใต้อำนาจมาตรา 1 “ให้มีการจัดการปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นทั้งนี้ตามวิธีการและรูปแบบ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กฎหมายบัญญัติการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบใดให้คำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นและความสามารถในการปกครองตนเองในด้านรายได้จำนวนและความหนาแน่นของประชากรและพื้นที่ที่ต้องรับผิดชอบประกอบกันและมาตรา 250 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่และอำนาจดูแลและจัดทำบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามหลักการพัฒนาย่างยั่งยืนรวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ

การจัดทำบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะใด ที่สมควรให้เป็นหน้าที่และอำนาจโดยเฉพาะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละรูปแบบ หรือให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการใดให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ ซึ่งต้องสอดคล้องกับรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามวรรคสี่ และกฎหมายดังกล่าว อย่างน้อยต้องมีบทบัญญัติเกี่ยวกับกลไก และขั้นตอนในการกระจายหน้าที่ และอำนาจตลอดจนงบประมาณ และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่ และอำนาจดังกล่าวของส่วนราชการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย

จากกฎหมายและบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวทำให้เทศบาลเข้ามามีบทบาทในการป้องกันบรรเทาสาธารณภัยด้วย เนื่องจากเทศบาล เป็นหน่วยงานปกครองในระดับท้องถิ่น ที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด และในปัจจุบันสถานการณ์ด้านสาธารณภัยถือเป็นปัญหาสำคัญและมีแนวโน้มจะทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น สาธารณภัยที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นเหตุที่เกิดขึ้นโดยที่ประชาชนหรือผู้เกี่ยวข้องไม่ทราบล่วงหน้า ดังนั้นเมื่อเกิดเหตุดังกล่าวขึ้นจะเกิดความสับสน วุ่นวาย การระงับภัยหรือการแก้ไขปัญหามิทันท่วงทีทำให้สาธารณภัยดังกล่าวขยายลูกกลม ซึ่งจะทำ

ให้เกิดความเสียหายมากยิ่งขึ้น ดังนั้นผู้ศึกษาจึงสนใจศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลนครสงขลา อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ผลที่ได้จากการศึกษานี้จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาการดำเนินงานบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลนครสงขลา อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลนครสงขลา อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลนครสงขลา อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

กรอบแนวคิดการวิจัย

บริการสาธารณะที่อยู่ในอำนาจขององค์กรปกครองท้องถิ่น เป็นกิจการที่เกี่ยวกับท้องถิ่นโดยเฉพาะ และเป็นไปเพื่อสนองความต้องการของคนในท้องถิ่น โดยมีลักษณะ คือ 1. เป็นกิจการที่เป็นไปเพื่อสนองความต้องการของคนในท้องถิ่นนั้น ที่สามารถแยกออก หรือมีลักษณะที่แตกต่างจากท้องถิ่นอื่นได้ 2. เป็นกิจการที่ใกล้ชิดกับคนในท้องถิ่นเกี่ยวกับชีวิตประจำวันของคนในท้องถิ่น

จากหลักการและแนวคิดดังกล่าวอาจจำแนกประเภทของบริการสาธารณะที่อยู่ในอำนาจของท้องถิ่นได้แก่ เรื่องที่เกี่ยวกับสวัสดิการของคนในท้องถิ่นโดยตรง

และเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อม และการอำนวยความสะดวกในการดำรงชีวิตของคนในท้องถิ่น การจัดทำบริการสาธารณะท้องถิ่นในรูปองค์กรร่วมในการจัดทำบริการสาธารณะท้องถิ่นนั้น ท้องถิ่นอาจโอนอำนาจหน้าที่บางอย่างของตนให้แก่องค์กรร่วมดำเนินการได้ เช่น การจัดให้มีสหการ หรือการจัดตั้งบริษัทจำกัดของท้องถิ่นต่างๆ เป็นต้น การโอนอำนาจหน้าที่บางอย่างเช่นนี้ ทำให้ท้องถิ่นที่เข้าร่วมในองค์การร่วมนั้นสามารถตัดทอนภาระหน้าที่โอนไปให้แก่องค์กรร่วมรับผิดชอบได้

สำหรับบริการสาธารณะที่รัฐและท้องถิ่นร่วมกันดูแล เนื่องจากมีบริการสาธารณะบางประเภทเป็นเรื่องที่กระทบต่อผลประโยชน์ส่วนรวมทั้งระดับชาติ และระดับท้องถิ่น โดยไม่อาจแยกประโยชน์ของมหาชนทั้งสองให้ออกจากกันได้อย่างเด็ดขาด การจัดทำบริการสาธารณะที่รัฐและท้องถิ่นร่วมกันดูแลนี้อาจแบ่งแยกได้เป็นลำดับขั้นของกิจการ โดยอาศัยหลักเกณฑ์เช่นเดียวกันกับการแบ่งแยกการจัดทำบริการสาธารณะระหว่างรัฐกับท้องถิ่น โดยอาศัยหลักทั่วไป คือ หลักประโยชน์มหาชน และหลักประสิทธิภาพซึ่งบริการเหล่านี้เป็นภารกิจลำดับรองที่ทั้งรัฐและท้องถิ่นต้องแบ่งหน้าที่กันรับผิดชอบดำเนินการ เช่น การจัดการศึกษา ความต้องการบริการทางด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นความต้องการของส่วนรวมของคนทั้งประเทศ โดยกำหนดนโยบายและวางแผนการศึกษาไว้เป็นหลักเกณฑ์ทั่วไป ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับการศึกษาขั้นต่อไป และการวัดมาตรฐานการศึกษาซึ่งต้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทั้งระบบ ในขณะที่เดียวกันการศึกษาในชั้นประถมศึกษา ซึ่งเป็นความต้องการของคนในท้องถิ่นแต่ละแห่งมีความแตกต่างกันไปด้วย เช่น การสร้างโรงเรียน การจัดการศึกษาเสริมที่สอดคล้องกับสภาพของชุมชนในแต่ละท้องถิ่น จึงเป็นหน้าที่ของท้องถิ่นที่จะจัดทำในส่วนนี้ ส่วนการจัดการศึกษาระดับสูงจึงเป็นหน้าที่ของรัฐใน

การจัดทำ และสำหรับการจัดการศึกษานอกโรงเรียน เป็นการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมทักษะและฝึกฝนฝีมือเพื่อส่งเสริมการประกอบอาชีพของคนในท้องถิ่น ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องผลประโยชน์มหาชนท้องถิ่นจึงเป็นหน้าที่ในการดำเนินกิจการ หรือหน้าที่ในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมซึ่งรัฐและท้องถิ่นในการดูแลร่วมกัน

หลักสำคัญในการจัดบริการสาธารณะตามแผนการกระจายอำนาจ

ในการจัดบริการสาธารณะตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นั้นมีหลักการสำคัญ โดยจากหลักการสากลดังกล่าวข้างต้น พบว่าภายใต้แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการถ่ายโอนภารกิจหน้าที่ที่รัฐดำเนินการอยู่ในปัจจุบันให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหลักสำคัญซึ่งคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ใช้เป็นหลักการสำคัญในการประกอบการพิจารณาเพื่อการถ่ายโอนภารกิจหน้าที่ประกอบด้วย 4 หลักการสำคัญ ได้แก่

1. หลักผลประโยชน์มหาชนของรัฐ (Public Interest) โดยหลักความรับผิดชอบของท้องถิ่นแต่ละระดับกับรัฐบาลกลางนี้จะสะท้อนให้เห็นว่ามีภารกิจบางประเภท หรือบางอย่างที่รัฐยังคงต้องสงวนไว้สำหรับดูแล รับผิดชอบและปฏิบัติเอง ทั้งนี้เพื่อประโยชน์แก่คนส่วนรวม และเพื่อเสถียรภาพและความมั่นคงของประเทศ

2. หลักความรับผิดชอบต่อท้องถิ่นในการจัดบริการ (Local Accountability) หลักการทั่วไปที่จะทำให้สามารถแบ่งภารกิจระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภทในสังคม จะมีความรับผิดชอบแตกต่างกันอย่างไร หลักการทั่วไปประการหนึ่งที่จะชี้ให้เห็นว่าภารกิจใดจะส่งมอบให้กับองค์กรปกครอง

ส่วนท้องถิ่นรูปแบบใด จะต้องพิจารณาหลักสำคัญ ซึ่งได้แก่ ผลที่เกิดขึ้นหรือผู้ได้รับผลประโยชน์จากบริการสาธารณะนั้นตั้งอยู่ในถิ่นฐานอยู่ในเขตพื้นที่ใด ยกตัวอย่างเช่น ถ้าบริการสาธารณะใดส่งผลกระทบต่อคนในเขตพื้นที่ท้องถิ่นนั้นโดยเฉพาะ ก็ควรจะมีการถ่ายโอนการให้บริการสาธารณะดังกล่าวให้โดยตรง เช่น โอนไปให้องค์การบริหารส่วนตำบล หรือ เทศบาล แต่ภารกิจใดที่เป็นภารกิจที่ต้องมีผลกระทบต่อคนจำนวนมาก มากกว่าเขตพื้นที่ท้องถิ่นก็ควรส่งมอบภารกิจนั้นๆ ให้กับองค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) เป็นต้น

3. ความสามารถของท้องถิ่น(Local Capability)เป็นหลักการที่กล่าวถึงเรื่องความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่าการจัดสรรกิจกรรมหรือภารกิจใดก็ตามไปให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภทนั้น ต้องคำนึงถึงความพร้อมของแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย และแม้ว่าความพร้อมของท้องถิ่นไม่ได้เป็นเงื่อนไขของการมอบภารกิจนั้นๆ ไปให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หากแต่เป็นเงื่อนไขในการกำหนดเงื่อนไขเวลาและความพยายามที่จะเพิ่มขีดความสามารถให้กับท้องถิ่นในการจัดการฉะนั้นถ้าบอกว่าท้องถิ่นยังไม่พร้อมในการจัดการก็มีความจำเป็นที่ส่วนราชการจะต้องมีแผนพัฒนาความพร้อมให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อรองรับบริการสาธารณะเพื่อให้สามารถจัดการบริการสาธารณะเหล่านั้นได้

4. หลักประสิทธิภาพในการจัดบริการ (Management Efficiency) เป็นหลักที่ให้ความสำคัญกับการประหยัด ขนาดของการลงทุน หรือการคำนึงถึงต้นทุนในการให้บริการ การจัดบริการสาธารณะ เมื่อถ่ายโอนให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อดำเนินการแทนรัฐบาล หรือหน่วยงานราชการแล้วนั้น ต้องคำนึงและพิจารณาด้วยกว่าจะทำให้ต้นทุนแพงขึ้นมากน้อยขนาดไหน หากเป็นต้นทุนที่แพงขึ้นมากๆ

แนวทางก็คือ จำเป็นต้องมีการร่วมกันมากขึ้นระหว่างท้องถิ่นอื่น ไม่ว่าจะเป็นท้องถิ่นรูปแบบเดียวกัน หรือรูปแบบอื่นๆ กิจกรรมบางอย่าง หรืองานบางอย่างที่มีการถ่ายโอน หรือจะมีการส่งมอบให้กับท้องถิ่นแล้ว ท้องถิ่นอาจมีความจำเป็นที่ต้องหายุทธศาสตร์ในการทำงานร่วมกันให้มากขึ้น เพื่อให้ขนาดของการลงทุนถูกลง

นอกจากนั้นในเรื่องของหลักประสิทธิภาพเพื่อประโยชน์ของประชาชนโดยรวมยังคงต้องพิจารณาถึงการสร้างหลักประกันด้านคุณภาพในการจัดบริการสาธารณะ กล่าวคือ เมื่อราชการส่วนกลาง หรือบริหารส่วนกลางและส่วนภูมิภาคยุติการให้บริการสาธารณะบางอย่างลง และส่งมอบบริการสาธารณะให้กับท้องถิ่นเพื่อดำเนินการ สิ่งสำคัญที่เป็นหลักการทั่วไป คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องดำเนินการจัดบริการสาธารณะนั้นให้มีคุณภาพไม่น้อยกว่าสิ่งที่ราชการส่วนกลางเคยทำ ฉะนั้น หลักประกันด้านคุณภาพการให้บริการจึงเป็นเรื่องจำเป็นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องยึดถือไว้ หลักเกณฑ์มาตรฐานซึ่งถือว่าเป็นมาตรฐานในส่วนของราชการ หรือเป็นมาตรฐานทางวิชาการก็มีความสำคัญในการที่จะไปกำหนดว่าท้องถิ่นจำเป็นต้องทำให้ถึงขั้นต่ำของมาตรฐานนั้นอย่างไร

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลนครสงขลา อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ผู้ศึกษาได้กำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษาโดยสรุปจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยกำหนดตัวแปรในการศึกษา ดังนี้

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา และอาชีพของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลนครสงขลา อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลนครสงขลา อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความสะดวกรวดเร็วทันเวลา 2) ด้านความเพียงพอของการช่วยเหลือ 3) ด้านความสอดคล้องกับความต้องการ 4) ด้านความเสมอภาคและเป็นธรรมและ 5) ด้านความครบถ้วนและเพียงพอ

สมมติฐานในการวิจัย ประกอบด้วย

1. ประชาชนที่เพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลนครสงขลา อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา แตกต่างกัน

2. ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลนครสงขลา อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา แตกต่างกัน

3. ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลนครสงขลา อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา แตกต่างกัน

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ประชากรที่ศึกษา คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเทศบาลนครสงขลา อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา จำนวน 59,296 คน (เทศบาลนครสงขลา ข้อมูล ณ วันที่ 31 กรกฎาคม 2564) กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณของ ทาโร ยามาเน่ ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 398 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า ซึ่งผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน และผ่านการตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .96

การเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ดำเนินการระหว่าง วันที่ 1 มกราคม ถึง วันที่ 31 ธันวาคม 2565

สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test แบบ Independent samples) และการทดสอบค่าเอฟ (F-test -one way ANOVA) และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe/)

สรุปผลการวิเคราะห์

1. ประชาชนในเขตเทศบาลนครสงขลา อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลนครสงขลา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.68$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านความสะดวก รวดเร็ว และทันเวลา ($\bar{X} = 3.75$) รองลงมา ด้านความสอดคล้องเหมาะสมกับความต้องการ ($\bar{X} = 3.73$) ด้านความเสมอภาคและเป็นธรรม ($\bar{X} = 3.70$) ความครบถ้วนเพียงพอ ($\bar{X} = 3.63$) และด้านความเพียงพอเหมาะสมของการช่วยเหลือ ($\bar{X} = 3.59$) ตามลำดับ แสดงดังตาราง 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลนครสงขลา อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ในภาพรวมและรายด้าน

การดำเนินงานป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยของเทศบาลนครสงขลา	ระดับความคิดเห็น		แปล ผล	ลำดับ
	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านความสะดวก รวดเร็ว และ ทันเวลา	3.75	0.41	มาก	1
2. ด้านความเพียงพอเหมาะสมของ การช่วยเหลือ	3.59	0.45	มาก	5
3. ด้านความสอดคล้องเหมาะสมกับ ความต้องการ	3.73	0.37	มาก	2
4. ด้านความเสมอภาคและเป็นธรรม	3.70	0.40	มาก	3
5. ความครบถ้วนเพียงพอ	3.63	0.38	มาก	4
รวม	3.68	0.39	มาก	

2. ประชาชนที่เพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลนครสงขลา ไม่แตกต่างกัน

3. ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลนครสงขลา ไม่แตกต่างกัน

4. ประชาชน ที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลนครสงขลา ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

การผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า

1. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลนครสงขลา อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ต่อการดำเนินงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลนครสงขลา พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับการศึกษาของ ชาญวิทย์ คุณาวีวัฒนางกูร และ สุริยจรัส เตชะตันมีนสกุล (2561) ที่ได้ศึกษาผลการนํานโยบายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอเมืองเชียงใหม่ไปสู่การปฏิบัติ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการนํานโยบายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบลในอำเภอเมืองเชียงใหม่ไปสู่การปฏิบัติ และเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการนํานโยบายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบลในอำเภอเมืองเชียงใหม่ไปสู่การปฏิบัติ ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิผลของการนํานโยบายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบลในอำเภอเมืองเชียงใหม่ไปสู่การปฏิบัติ โดยภาพรวมพบว่า ประสิทธิผลรวม 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับการศึกษาของ นุชนารถ โคตรโยธา (2559) ที่ได้ทำการศึกษาความคาดหวังของประชาชนต่อการดำเนินงานบรรเทา สาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเชียง อำเภอเชียงขวัญ จังหวัดร้อยเอ็ด วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนต่อการดำเนินงานบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเชียง อำเภอเชียงขวัญ จังหวัดร้อยเอ็ดจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ และอาชีพ ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนมีความคาดหวังต่อการดำเนินงานบรรเทาสาธารณภัยของ

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเชียง อำเภอเชียงขวัญ จังหวัดร้อยเอ็ด ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลนครสงขลา อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษาและอาชีพ พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลนครสงขลา ที่มีเพศ ระดับการศึกษา และอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลนครสงขลา ไม่แตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชน ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา และอายุ ไม่ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการดำเนินงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลนครสงขลา สอดคล้องกับการศึกษาของ กรเอก ศรีหาญ (2559) ที่ได้ทำการศึกษาการดำเนินงานและปัญหาการบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในเขตอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการดำเนินงาน เปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากร และศึกษาปัญหาการดำเนินงานบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในเขตอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการศึกษาพบว่า บุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านการบรรเทาสาธารณภัย ที่มีเพศ ระดับการศึกษา ต่างกัน มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับการศึกษาของ ขวสิต มอญขาม (2559) ได้ทำการศึกษาการดำเนินงานบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลภูเหล็ก อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น การศึกษครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการดำเนินงานบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลภูเหล็กอำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่นจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนที่มีเพศ ระดับ

การศึกษาต่างกัน ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลภูเหล็กอำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับการศึกษาของ นุชนารถ โคตรโยธา (2559) ได้ทำการศึกษาความคาดหวังของประชาชนต่อการดำเนินงานบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเชียง อำเภอเชียงขวัญ จังหวัดร้อยเอ็ด วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนต่อการดำเนินงานบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเชียง อำเภอเชียงขวัญ จังหวัดร้อยเอ็ดจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ และอาชีพ ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนที่มีเพศและอาชีพต่างกัน มีความคาดหวังต่อการดำเนินงานบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเชียง อำเภอเชียงขวัญ จังหวัดร้อยเอ็ด ไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ด้านความสะดวก รวดเร็ว และทันเวลา เทศบาลควรนำเทคโนโลยีที่ทันสมัย ที่มีความรวดเร็ว ถูกต้อง ชัดเจนมาใช้ในการปฏิบัติงาน หรือเป็นช่องทางในการรับแจ้งปัญหา หรือการขอความช่วยเหลือเมื่อเกิดภัย เช่น เว็บไซต์ สายด่วน ฯลฯ มาใช้ให้มากยิ่งขึ้น

1.2 ด้านความเพียงพอเหมาะสมของการช่วยเหลือ เทศบาลควรจัดจำนวนเจ้าหน้าที่ที่ให้ความช่วยเหลือด้านการบรรเทาสาธารณภัยมีความเพียงพอและเหมาะสมยิ่งขึ้น

1.3 ด้านความสอดคล้องเหมาะสมกับความต้องการ เทศบาลควรจัดเตรียมเครื่องมือ อุปกรณ์ที่ใช้ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยมีความทันสมัย มีมาตรฐานและพร้อมใช้งานเมื่อได้รับการร้องขอให้มากยิ่งขึ้น

1.4 ด้านความเสมอภาคและเป็นธรรม เทศบาลควรจัดระบบการเบิกจ่ายงบประมาณในการช่วยเหลือผู้ประสบภัยมีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

1.5 ความครบถ้วนเพียงพอ เทศบาลควรจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และช่วยเหลือผู้ประสบภัยของเทศบาล มีความเพียงพอและเหมาะสมยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.2 ควรศึกษาแนวการเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.3 ควรศึกษาปัญหา อุปสรรคในการดำเนินงานด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

บรรณานุกรม

กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย. (2547). *แผนป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนแห่งชาติ พ.ศ. 2548 (ภาคการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย)*. กรุงเทพฯ: สำนักเลขาธิการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน.

- กรเอก ศรีหาญ. (2559). การดำเนินงานและปัญหาการบริหารเทศบาลสาธาณณัยของเทศบาลในเขตอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด. (ปริญญานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). นครราชสีมา:วิทยาลัยนครราชสีมา.
- ขวลิต มอญขาม. (2559). การดำเนินงานบริหารเทศบาลสาธาณณัยขององค์การบริหารส่วนตำบลภูเหล็ก อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น. (ปริญญานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยปทุมธานี.
- ชาญวิทย์ คุณาวิวัฒนากร และ สุริยจรัส เตชะตันมื่นสกุล. (2561). ผลการนำนโยบายการป้องกันและบริหารสาธาณณัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอเมืองเชียงใหม่ไปสู่การปฏิบัติ.วารสารวิชาการวิทยาลัยบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้, 1(1), 45-55.
- นุชนารถ โคตรโยธา. (2559). ความคาดหวังของประชาชนต่อการดำเนินงานบริหารสาธาณณัยขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเชียง อำเภอเชียงขวัญ จังหวัดร้อยเอ็ด.(ปริญญานิพนธ์รัฐประศาสน ศาสตรมหาบัณฑิต).นครราชสีมา: วิทยาลัยนครราชสีมา.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น(พิมพ์ครั้งที่10).กรุงเทพฯ:สุวีริยาสาส์น.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2542). พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพ.ศ.2542. กรุงเทพฯ: ราชกิจจานุเบกษา.